EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2014.6.2.
COM(2014) 401 final

Ajánlás

A TANÁCS AJÁNLÁSA

az azon tagállamoknak, amelyek pénzneme az euró, a gazdaságpolitikáira vonatkozó átfogó iránymutatások végrehajtásáról

{SWD(2014) 401 final}

Ajánlás

A TANÁCS AJÁNLÁSA

az azon tagállamoknak, amelyek pénzneme az euró, a gazdaságpolitikáira vonatkozó átfogó iránymutatások végrehajtásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 121. cikke (2) bekezdésével együtt értelmezett 136. cikkére,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre[1] és különösen annak 5. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról szóló, 2011. november 16-i 1176/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre[2] és különösen annak 6. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság ajánlására[3],

tekintettel az Európai Tanács következtetéseire,

tekintettel a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdaságpolitikai Bizottság véleményére,

mivel:

(1) Az euróövezet jelenlegi gazdasági környezetét a fokozatos, ám egyelőre törékeny gazdasági élénkülés jellemzi. Az euróövezetben 2013-ban és 2014 elején lényegesen csökkent az infláció, az előrejelzés távlatában viszont csupán lépésenkénti növekedésére lehet számítani, ami a jelenlegi pangást, a sérülékeny gazdaságokban zajló relatívár-igazodást és az euró árfolyamának folyamatos emelkedését tükrözi. Ezen túlmenően, míg a fellendülés egyre inkább teret nyer, az euróövezeti országok között változatlanul nagy különbségek figyelhetők meg.

(2) Az euróövezet több, mint pusztán tagjainak összessége. A gazdasági és pénzügyi válság nyomán egyértelműen a felszínre kerültek az euróövezeten belüli szoros kölcsönhatások, és megerősítést nyert, hogy az euróövezeti tagállamok között a költségvetési, pénzügyi és strukturális politikák erősebb koordinációjára van szükség, amely koherens politikai irányvonalat biztosít az euróövezet egészében. Az euróövezeti tagállamok a gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés 2012. március 2-i aláírásával kötelezettséget vállaltak egy sor további, nagy horderejű politikai reformra és szakpolitikai

[1] HL L 209., 1997.8.2., 1. o.
[2] HL L 306., 2011.11.23., 25. o.
[3] COM(2014) 401 final.

koordinációra. A második gazdasági kormányzási csomaghoz (kettes csomag) fűződő rendeletek 2013-as hatálybalépése nyomán még szorosabbá vált az euróövezeten belüli költségvetési és gazdaságpolitikai koordináció. Az euróövezeti tagállamoknak különös felelősségük van az új kormányzási keret hatékony végrehajtásában. Ez szükségessé teszi, hogy a tagállamok erősebb nyomást gyakoroljanak egymásra, ezáltal támogatva a nemzeti reformok végrehajtását és a költségvetési óvatosságot, az euróövezet szempontjából a nemzeti reformok jobb értékelését, a potenciális tovagyűrűző hatások internalizálását és a GMU megfelelő működéséhez elengedhetetlen szakpolitikák kialakítását.

(3) Az euróövezeti tagállamok közötti szoros kölcsönös függőségből adódóan potenciálisan jelentős tovagyűrűző hatások kapcsolódnak a strukturális reformok végrehajtásához, amit figyelembe kell venni a szakpolitikák optimális kialakítása és azoknak az egyes euróövezeti tagállamokban, illetve az euróövezet egészében történő optimális végrehajtása érdekében. A reformok összehangoltabb végrehajtása például elősegítené a tagállamok közötti kívánatos konvergenciát. Az euróövezeti tagállamok reformterveinek meglévő gyakorlatokon alapuló, korai szakaszban történő megvitatása és a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárás hatékony végrehajtása egyaránt kulcsfontosságú ebben az összefüggésben.

(4) Az euróövezet előtt álló fő kihívások egyike, hogy differenciált és növekedésbarát költségvetési politikák érvényesítése révén csökkentse az államadósságot, ugyanakkor serkentse az euróövezet növekedési potenciálját. Az elmúlt években megvalósult konszolidációs törekvéseknek köszönhetően az euróövezet költségvetési helyzete javult, viszont számos euróövezeti tagállamnak továbbra is folytatnia kell a költségvetési kiigazítást a rendkívül magas adósságszint mérséklése érdekében. Valamennyi euróövezeti tagállamnak javítania kell az államháztartás minőségét a termelékenység és a foglalkoztatási helyzet fellendítése céljából.

(5) Az euróövezeti beruházások a válság kezdeti szakaszában erősen visszaestek, és egyelőre még nem álltak vissza a szokásos hosszú távú szintre. A lomha beruházási tendenciák hátterében a magánszektor hitelállomány-leépítésének, a pénzügyi töredezettségnek, valamint az állami beruházások csökkenését előidéző költségvetési konszolidációs erőfeszítéseknek az összesített hatása áll. Az infrastruktúra és a készségek terén megvalósított beruházások növelése meghatározó jelentőségű az élénkülés fenntartása és a potenciális növekedés serkentése szempontjából. A beruházások nagy részének a magánszférából kell érkeznie, mindazonáltal az állami hatóságok is jelentős szerepet játszhatnak a kedvező feltételek kialakításában.

(6) Az euróövezetben változatlanul visszafogott a reálgazdaságba irányuló hiteláramlás, a pénzügyi piacok pedig – az államadósságra nehezedő nyomás enyhülése ellenére is – erősen töredezettek. A finanszírozáshoz való hozzáférés – különösen a kkv-k számára – több tagállamban még mindig problémát jelent, ami veszélyeztetheti a gazdasági fellendülést. Ezek a körülmények szükségessé teszik a hiteláramlás helyreállítását, a tőkepiacok mélyítését és a gazdaság hosszú távú finanszírozásának előmozdítását. Az olyan intézkedéseknek köszönhetően, mint például a bankok mérlegének további javítása, szükség esetén a sajáttőke-pufferek folytatólagos megerősítése, az eszközminőség-elemzések és a stressztesztek, könnyebb lesz meghatározni a fennmaradt sebezhető pontokat, és következésképpen megerősödik az ágazat egésze iránti bizalom. A bankunió tekintetében számottevő előrelépés történt, elsősorban az egységes felügyeleti mechanizmus létrehozása és az egységes szanálási mechanizmusról kötött megállapodás révén.

(7) A pénzügyi válság feltárta a gazdasági és monetáris unió struktúrájának hiányosságait. A Bizottság 2012. november 28-án előterjesztette a valódi, szoros gazdasági és monetáris unió tervezetéről szóló közleményét, amelyet európai vitaindítónak szánt. Az Európai Tanács elnöke 2012. december 5-én közzétette az Európai Bizottság elnökével, az eurócsoport elnökével és az Európai Központi Bank elnökével szoros együttműködésben készített jelentését, amely számos elképzelést átvett a Bizottság tervezetéből és magában foglalta a gazdasági és monetáris unió kiteljesítéséhez vezető szakaszos folyamat részleteit és ütemtervét. Az Európai Parlament 2012. november 20-i állásfoglalásában kifejtette nézeteit. Azóta fontos lépések történtek. A GMU továbbfejlesztése lépésenkénti megközelítést tesz szükségessé, amelyben a fegyelem a szolidaritással ötvöződik. A gazdasági kormányzásról szóló hatos és kettes csomag értelmében a bennük foglaltak végrehajtására vonatkozó első felülvizsgálatra legkésőbb 2014 végén kerül sor.

AJÁNLJA, hogy az euróövezeti tagállamok – a tagállamok gazdaságpolitikájának koordinálására vonatkozó tanácsi hatáskör sérelme nélkül és mindenekelőtt az eurócsoporton belüli gazdaságpolitikai koordináció keretében – a 2014 és 2015 közötti időszakban egyenként vagy csoportosan hozzanak intézkedéseket a következők tekintetében:

1. A Bizottsággal szorosan együttműködve segítsék elő és kövessék nyomon a strukturális reformok végrehajtását az euróövezet zökkenőmentes működése szempontjából legfontosabb területeken, hogy ezáltal ösztönözzék a konvergenciát, valamint a belső és külső egyensúlyhiányok kiigazítását. Értékeljék és mozdítsák elő a túlzott egyensúlyhiánnyal és a határozott beavatkozást igénylő egyensúlyhiányokkal rendelkező euróövezeti tagállamoknak a reformok végrehajtása terén tett előrelépéseit, hogy ezáltal csökkentsék az euróövezet más részeibe tovagyűrűző negatív hatásokat, továbbá ösztönözzék a pozitív tovagyűrűző hatások optimalizálását szolgáló, megfelelő szakpolitikák érvényesítését a jelentős többlettel rendelkező országokban. Rendszeresen tartsanak tematikus megbeszéléseket a potenciálisan erőteljes tovagyűrűző hatásokkal rendelkező strukturális politikákról, és ezek keretében összpontosítsanak a munka nagy adóékének csökkentésére és a szolgáltatáspiacok reformjára.

2. A Bizottsággal szorosan együttműködve koordinálják az euróövezeti tagállamok költségvetési politikáit, főként a költségvetésiterv-javaslatok értékelése útján, hogy ezáltal biztosítsák az euróövezet egészében érvényesülő egységes és növekedésbarát költségvetési irányvonalat. Javítsák az államháztartás minőségét és fenntarthatóságát a nemzeti, illetve uniós szintű tárgyi és immateriális beruházások fokozása által. Biztosítsák a nemzeti költségvetési keretek – köztük a nemzeti költségvetési tanácsok – megerősítését.

3. Teremtsék meg a bankrendszer ellenálló képességét, elsősorban az eszközminőség-elemzések és stressztesztek nyomon követéséhez kapcsolódó szükséges fellépések, valamint a bankunióra – így például az egységes szanálási mechanizmus átmeneti időszakában elvégzendő további munkára – vonatkozó rendeletek végrehajtása révén. Ösztönözzék a magánberuházásokat és növeljék a reálgazdaságba irányuló hiteláramlást a kkv-k hitelhez jutásának javítását célzó intézkedések, a tőkepiacok mélyítése és az értékpapírosítási piac újraindítása révén, összhangban az európai gazdaság hosszú távú finanszírozásáról szóló bizottsági közleménnyel, illetve az abban felvázolt ütemezéssel.

4. Vigyék tovább a gazdasági és monetáris uniós mélyítésére irányuló munkát, és a 2014 végére tervezett felülvizsgálat keretében járuljanak hozzá a gazdasági felügyeleti keret javításához.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök